At ve Kül

Kağan Kök

Ben güzele güzel derim
Güzel benim olmasa da
Yiğitler sözle doğar sözle ölür
İnsan bu hep ötekine öykünür
Ötekinin kendi olduğunu anlayıncaya kadar

Yiğitler sözle doğar sözle ölür
Bir atın ölümü sizi incitti mi hiç
Nietzsche'yi sever misiniz
Hadi birbirimize en gizli yanlarımızı anlatalım
Bir ömür koş o ayaklar üzerinde
Sonra kırılınca biri
Gelip vursunlar seni
Siz hiç ayağınız kırılınca öldünüz mü
Ben şiirimi bir at gibi çektim aldım götürdüm

Bizler sizler hepimiz sözle doğar
Sözle ölürüz
Sıkıştırırlar bizi iki rakam arasına
Hayatımın rakamlarını varsaymayan takvim

Hileli oyunlara çağır beni gidelim
(Aşk belki bunlardan biri)
Kırık kanatlı kuş
Kırık varır yaralı rüyasına

bachibouzouck.com

“At ve Kül”, Kağan **Kök**, iç/in bb, No: 105 / [11.2026]

Dünyada her şey olup biterken
Kâğıda tapardık biz günahkârlar
Papirüsler kuşeler ambalajlar
Seni bilmem ama büyük ihtimal
Benim hamurumda kâğıt var

Her gelen gitti vaktinden bihaber
Kimi bir yatak gibi yattı tahta bir kutuya
Öbürü kül ağırlığıyla doldurdu bir kavanozu
Hayırsız bir gelin fırlatıp atana kadar
Kilitli kutularda saklandı kül
Onca dolambaçlı yolları hayatın
Dönüp dolaşıp küle dönmem ondan
Hayatımın takvimini kaybettiğimden
Sahi nasıl geçti gününüz

bachibouzouck.com